

Wat zulk een landrot, de kraai, in de rivier kan doen, moet een reiger toch ook kunnen. En langpoot ging waarlijk ook eens meedoen. Er was toen eb en het voer meer verspreid: er was meer ruimte. Al kwam met zijn stelten onder water de reiger niet op zijn voordeelst uit, vleugels en snavel deden hun dienst, hij vloog weer op en met een boog weer neer om verder te smullen.

Als die nare mensen maar niet dichtbij komen. Kort voor zoo'n gastmaal ben ik eens door een bonte kraai vanaf een vloedpaal allerergst uitgescholden.

Oud Beijerland

J. W. TRESLING

Honigbij. Ingesloten zend ik u eene Leica-opname van een Legioen der Gedoemden. Deze bijenzwerm is niet geschept na het zwermen en heeft de dwaasheid begaan om inplaats van een hollen boom of schuur als woning te kiezen, hare raten op te hangen aan een takje in het eikenhakhout, groeiende onder hoog geboomte. Het geheel is circa 25 à 30 c.m. lang en bestaat uit vier raten achter elkaar. Het is een klein volk, dat nu leeft van de opgespaarde honing; de voorraad is echter te klein zoodat weldra honger, regen en koude het vonnis zullen voltrekken. De raten hangen circa 1.80 M. boven den grond. Ik heb nog nimmer van een dergelijk geval gehoord terwijl noch onze jachtopzieners (zelf bijenhouders), noch andere natuurvrienden hier in de buurt zich analoge gevallen weten te herinneren. Ik machtig u gaarne — wanneer het een zeldzaam geval betreft — hiervan met reproducties melding te maken in De Levende Natuur. De photo's werden 19 September gemaakt.

Groningen 26 Sept. '31.

G. DIJCKMEESTER.

Later heeft de heer Dijkmeester ons bericht dat het volk te gronde is gegaan, zooals trouwens wel was te verwachten. Intusschen is het geval toch merkwaardig genoeg. In de Tropen bouwen honingbijen hun raten in de open lucht en wij hebben er op Java wel heel mooie aan de boomen zien hangen. T.

Zwarte Specht. De jachtopziener te Ulvenhout, P. Nuijten berichtte mij, dat door hem einde Juli 1931 de Zwarte Specht in de bosschen in den omtrek was waargenomen. Hoewel de waarneming, die door toevallige omstandigheden mij te laat bereikte tot heden nog niet is bevestigd, heb ik toch den indruk, dat inderdaad de Zwarte Specht door genoemden opzichter gezien werd. Immers bij het hem vertoonen der afbeelding van genoemde Specht twijfelde hij geen oogenblik, terwijl zijne opgave der afmetingen, iets kleiner dan een roek en de rood gekleurde kopveeren bij een overigens Zwart vederkleed, volkomen overeenstemden met de werkelijkheid.

Bij mijn onderzoek deelde de boschwachter C. van Rinsum te Ulvenhout mij mede, dat ook

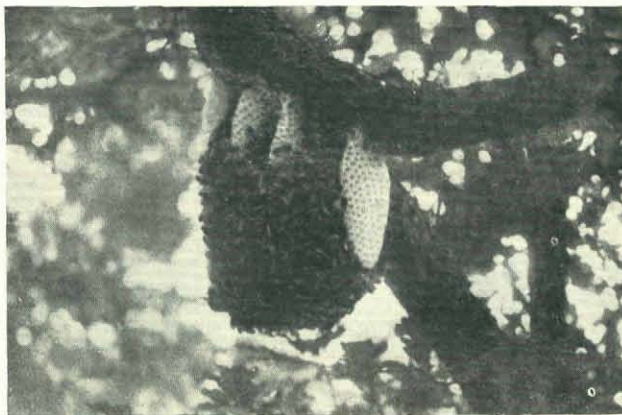

Fig. 1. Een Bijenraat aan een boomtak. Veenhuizen Sept. '31.

Fig. 2. Een Bijenraat aan een boomtak. Veenhuizen Sept. '31.